

เรื่องราวระหว่างศิษย์กับครู

นำเสนอเมื่อ : 30 พ.ย. 2551

เชื่อว่าเรื่องราวแบบนี้มีเกิดขึ้นหลายๆที่ หลายๆสถาบันที่พบเจอ อาจเพราะว่าเป็นครุมาหลายปี จึงได้พบเห็นลูกศิษย์ลูกหา หลากหลายรูปแบบก็เป็นที่ได้ **ลูกศิษย์ดี** เราก็ไม่เหนียว แต่ถ้าเจอแบบมีปัญหา เราเป็นครูก็ต้องแก้ไขโดยแรงดวนเป็นเรื่องปกติ...ถึงแมจะเหนียวเราก็ต้องยอมทน **เพื่อเห็นเยาวชนของชาติเป็นคนดีในสังคมต่อไป**
แต่อย่างไรก็ลองมาดูว่านักเรียนที่คุณครูสอนอยู่มีปัญหาเหล่านี้กันบ้างไหม?และแก้ไขกันอย่างไร? นะคะ

เรื่องราวระหว่าง ศิษย์ กับ ครู

ขึ้นชื่อว่า **ครู**...ทุกสิ่งทุกอย่างที่น่าถ่ายทอดสู่**ศิษย์** ล้วนแล้วเป็นแบบอย่างที่ดี ที่พียงนำไปปฏิบัติทั้งสิ้น
หลายๆคนคงเคยได้ยินคำที่ว่า **ครู คือ แม่พิมพ์**
และอีกหลายๆคนที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็น**ครูที่ดีเป็นแม่พิมพ์ที่ดี** เพื่อจะได้เห็น**ศิษย์**ได้ติดตาม....เพราะเขาเหล่านั้นถอดแบบ **แม่พิมพ์** จาก**ครู**.....

ชีวิตของอาชีพครู ดูเหมือนจะเป็นการครองชีวิต ดำเนินชีวิตที่จะต้องพิเศษ ต่างจากอาชีพอื่นมากมายหลายอย่าง เริ่มจากการวางตัว **คำว่า ครู** จะทำให้ครูทุกคนพึงสำเหนียกได้ดีในคำ คำนี้ โดยเฉพาะในการแสดงออกถึงกิริยาทาทาง อารมณ์ บุคลิก การแต่งกาย ทรงผม สีส้ม การพูด และภูมิปัญญาความรู้ ซึ่งจะต้องถูกมองในภาพรวม...ให้คนทั่วไปดูออก ว่า...คนคนนั้น ต้องเป็น **ครู**

ศิษย์ที่ดีจะต้องมีครูดี ครูคือผู้ถ่ายทอดความรู้ ครูคือผู้ให้

ครูคือผู้เสียสละ ครูคือ

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีมีความพร้อมที่จะให้ศิษย์
....ศิษย์วันวาน....ศิษย์วันนี้....และศิษย์วันหน้า

ความผูกพันระหว่างศิษย์กับครู

ย่อมต่างกันตามวันเวลา...ถ้าเปรียบเทียบกับทุกวันนี้จะเห็นได้ว่าในอดีต..นักเรียนวานอนสอนงาย ครูสอน ครูพูด ครูบอก ครูเตือน
นักเรียนจะเชื่อ

ทำตามที่สำคัญศิษย์สมัยนั้นจะใกล้ชิดครู
เสนอตัวช่วยงานครูไม่หลบเลี่ยง ไม่ลืมหูลืมตา
กิริยามารยาทนิมนวลรู้จักกาลเทศะ ทำความเคารพเมื่อเดินผ่าน
แต่งกายถูกระเบียบเรียบร้อย

ทรงผมสั้นแบบนักเรียนที่ถูกต้อง ดูแล้วงามน่ารักมาก..สมวัยเรียน!

แต่ทุกวันนี้...มีนักเรียนบางคน
ที่มีพฤติกรรมแปลกๆซึ่งชวนให้หน้าศึกษาเรื่องราวยิ่งนัก

ว่าอะไรที่ทำให้เขาเป็นเช่นนั้น...หรือว่าสังคมที่เปลี่ยนไป....หรือว่าวัตถุ
เจริญมากขึ้น...

แปลกว่าจิตใจคนไม่เจริญตาม ขาดคุณธรรม-จริยธรรม

ขาดวินัย.....ทำตามใจตัวเองมากขึ้น เช่น

มาโรงเรียนสายประจำ...แต่งตัวไม่ถูกระเบียบปล่อยเสื้อลอยชาย....ออก
นอกบริเวณโรงเรียนประจำ....หนีเรียนประจำ...หลบเรียนไปเล่นเกม
ประจำ.....เดินผ่านครูบาอาจารย์ไม่ทำความเคารพ(
แทบเดินชนไหล่)...พูดจาแข็งกระด้างไม่มีหางเสียงกับครู...ไม่เชื่อฟัง
ครูสอน...คิดว่าตัวเองเก่งแล้วแล้ว..

คบเพื่อนต่างเพศไม่อยู่ในขอบเขต..ใช้เงินฟุ่มเฟือย..แต่งหน้าทาปากมา
โรงเรียน..ตบตีแย่งผู้ชายกันอย่างไม่ละอายใจ...ทำตามแฟชั่นทันสมัย
....โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพตนเองว่าเป็นนักเรียน....บางคนเป็นลูก
ของพ่อ-แม่ที่มาจากรอบครัวยากจน ก็มักจะลืมหูลืมตาว่า.... กวาพอ-

แม่

จะหาเงินมาได้แทบเลือดตากระเด็น...หรือคบเพื่อนไม่ดีติดยาเสพติด...
เป็นต้น ฯลฯ.....

มีพฤติกรรมขาดคุณธรรม-จริยธรรม เช่น

..ทานขนมไม่ทิ้งลงขยะ...เก็บสิ่งของได้ไม่นำส่งคืน....ลักขโมยสิ่งของเ
เพื่อน...หมดชั่วโมงเรียนไม่ทำความสะอาด....ไม่รู้จักกาลเทศะ...

สิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนดังกล่าวมา
ทำให้เกิดปัญหาอันใหญ่หลวงในสถาบันการศึกษา
วาดวยระเบียบวินัยการปกครอง เพราะปัญหาทั้งหลายทั้งปวงนั้น
มักจะมาจากพฤติกรรมการกระทำ

ที่ถูกใจ แต่ไม่ถูกต้อง

....ลองนึกภาพนักเรียนในอนาคต...ว่าส่วนที่เคยเกิดปัญหาในยุคนี้แล้ว
ยุคหน้าจะไม่ยิ่งกว่านี้หรือ...?